

Удружење породица киднапованих и несталих лица на Косову и Метохији

ЧАСОПИС „ОТЕТА ИСТИНА“ – БРОЈ 5, јул - септембар 2005.

ТЕШКО ДО ИСТИНЕ - ОЧЕКИВАЊА И СТРЕПЊА

Шести је месец како чекају. Чекају истражитеље, патологе и остале административце да кажу ко је на најстравичнији и најмонструознији начин завршио свој живот у јами Вољујак и малишевским утринама. Чека ојађена родбина да надлежни ураде оно због чега су ту. Оно зашта су плаћени. Али су изгледа били пречи и годишњи одмори и поштовање сурове папирологије, од породица које бескрајно много пате, које живе са неизмерном тугом. Сваки је дан за њих мучење, свака ноћ кошмар. Чекају породице киднапованих и стрепе ко је у јамама. Можда ће их Бог погледати, па да њихови нису. Сви из Ретимља, Оптеруше, Велике Хоче, Ораховца стрепе. Речено је са тих су подручја њих 35 несрећника. Неки знају истину, други је не прихватају. Желе чврсте доказе да њима драга особа више није међу живима. И управо због тих људи који и даље живе са огромним болом, патњом, а понеки и са искрицом наде треба пожурити, рећи људима истину. Ако плачу за својим страдалима, нека плачу на гробу. Биће им лакше од стрепње да им можда кости још леже на некој соској депонији, као што се то открило у јами Вољујак.

НА ПРАВОСЛАВНОМ ГРОБЉУ НА ДРАГОДАНУ – ПРИШТИНА ЕКСХУМИРАНО 18 ТЕЛА

Медији су 25. августа 2005. године објавили вест да је на православном гробљу Драгодан, пронађено 18 неидентификованих тела. Сумња се да су то особе које су киднаповане током 1999. године и да су ту сахрањени као Н.Н. лица. Постојала је информација да су заправо то тела људи који су умрли у Геронтолошком центру у Приштини и да су током бомбардовања и сукоба на Космету ту сахрањивана, али без видљивих ознака. Сва та тела су пребачена у Ораховац где ће се извршити идентификација и урадити ДНК анализе како би се са сигурношћу утврдио њихова идентитет.

САОПШТЕЊЕ:

До августа 2005. године ексхумирано је 350 посмртних остатака, а идентификовано 168 тела Срба и других неалбанаца али и Албанаца.

На Видовдан 28. јуна у цркви Светог Марка одржан парастос лицима киднапованим и убијеним на Косову и Метохији.

Почетком јула месеца организована је у Тузли Конференција координационог тима удружења породица несталих на простору бивше Југославије у намери да се разговара о будућој регионалној сарадњи истих. Организатор ИЦМП на челу са Астом Зимбо и Алмом Машић се потрудио да се отворено и реално разговара о свим проблемима са којима се сусрећу чланови удружења и општи је закључак да треба наставити рад по питању проналаска несталих у региону.

Утврђени су принципи који се тичу побољшања сарадње између етичких удружења, размена информација, одлучности да се јавности овај проблем заједнички износи уз максималну толеранцију, искреност, партнерство и уважавање.

Појачати сарадњу влада држава у региону што ће сигурно ојачати могућност бржег решавања проналаска несталих.

Патријарх Павле служио је 4. августа у цркви Светог Марка, поводом десетогодишњице „Олује“, хрватске војне акције у којој је из својих домова протерано више од 200.000 Срба, парастос за све српске жртве у рату у Хрватској од 1991. до 1995. године.

Уз напомену да је за нас хришћане стран сваки онај рат који се води да се отме туђе и да се побију невини људи, жене и деца, поглавар СПЦ је рекао: „Наша је дужност да увек поступамо као људи, и у борбама за слободу и правду, а она нам је потребна свима, и нашим непријатељима, само они тога нису свесни, а ми знамо ту вредност“.

„МИ ХОЋЕМО ИСТИНУ“ је слоган обележавања Међународног Дана Несталих 30. августа 2005. године УНМИК администрацији је предат списак 745 имена Срба и неалбанаца страдалих на Космету. Низ од 2627 папирића са именима несталих Срба развучен је испред Хрватске амбасаде у Београду.

Најгужнија поворка унесрећених људи, мајки, очева, браће, сестара, који су по ко зна који пут желели да скрену пажњу домаће и светске јавности на несрећу која их је задесила и немоћ да сами реше своје проблеме то је поворка чланова породица несталих Срба са простора бивше Југославије.

Боли што је јавност глува на јаде и боли породица. Боли и то што се готово нико од грађана, који на срећу немају тај лични проблем, није придружио овој поворци.

Истог дана и под истим слоганом је одржан скуп у Грачаници на Космету.

Поводом Међународног дана несталих шеф мисије Уједињених нација на Косову и Метохији Сорен Јесен Петерсен, затим помоћник премијера косовске Владе Агим Салиху и подпарол за медије при УНМИК-у Хуа Јионг обишли су у Великој Хочи чланове породица киднапованих и несталих које су остале да живе у овом градићу, али и оне породице које су протеране са ових простора. И овога пута се све завршило на обећањима да ће се радити на откривању истине и кажњавању починиоца, али неке рокове у догледно време нико није од надлежних помињао. Закључак је да се према починиоцима злочина примењују дупли стандарди.

Представници Удружења породица киднапованих и несталих сусрели су се 15. септембара у седишту УНМИК-а у Београду са Међународним тужиоцем Робертом Балдинијем, Хозе Паблом Баријбаром и Красимиром Николовим где су разговарали о многим актуелним проблемима са којима се породице сусрећу. Изнети су и многи битни подаци које би приликом рада требало да имају у виду.

ПОТЕШКОЋЕ ПОРОДИЦА КОЈЕ СУ ПРЕУЗЕЛЕ ТЕЛА СВОЈИХ НЕСТАЛИХ АДМИНИСТРАТИВНЕ МУКЕ

Недопустиво, неодговорно, страшно. Ово би укратко била оцена понашања људи који свој нерад, па понекад и прилику да зараде крију иза параграфа.

Наиме једна од породица која је преузела тела својих најмилијих који су на најмонструознији начин убијени доживела је малтретирање од стране службеника многобројним захтевима које морају да испуне да би добили њихове умрлице. Наиме судија их је упутила код адвоката (наводећи одређену особу) да им напише изјаву и за то су морали да плате 50 еура. У Службеном листу су морали да их огласе мртвим и за то су платили 1200 динара. Након 15 дана колико треба чекати опет их чека путовање у седиште суда да би брже одбили решење.

У трошкове нису урачунати путни трошкови претходних долазака и боравка у том граду.

Зар поред свих јада и невоља које су преживели и даље треба малтретирати ове људе. Зар је тешко донети неки подзаконски акт којим би се поједноставила процедура изравања умрлице.

Почетком јуна 2005. године координатор Грачаничке канцеларије имао је састанак са изаслаником генералног секретара УН Кофи Ананом, Каи Еидеом у школском центру у Обилићу. Састанку је присуствовао и Милорад Трифуновић из подканцеларије Удружења породица киднапованих лица са седиштем у Косовској Митровици. Изасланику су објаснили да трагамо седам година за несталим лицима, али до сада нисмо пронашли ни једног живог. Предати су спискови и фотографије киднапованих и замољен је да упозна генералног секретара УН са нашим трагедијама.

„Очекујемо да се о страдањима Срба на Косову и Метохији убудуће не ћути. Руку помирења пружићемо нашим непријатељима када расветлимо судбине наших страдалих, сазнамо имена њихових убица, који ће за своја недела одговарати пред Међународним судом у Хагу – рекао је Милорад Спасић“.

„У многим акцијама успевамо да обавимо себи задате послове, али нисмо успели да извршимо онај најважнији због чега смо се и удружили, а то је да пронађемо наше најмилије који су насилно од нас отргнути. Боли то што после сваког проналаска и идентификације мора да се спреми сандук. Нико још није пронађен жив, а испоручују нам једно, два, и највише шест тела. А Албанци су окончали проналазак својих несталих скоро у 80 одсто случајева. Наших је за ових седам година од када су почела киднаповања предато 139 – рекао је Трифуновић Милорад и додао „ Срби и неалбанци ни дан данас не наилазе на разумевање мериторних органа. Због неких и нечијих интереса случајеви из 1998. године када су киднаповани људи из Ораховачке општине ни дан данас нису решени, мада се зна скоро све. Зашто се одуговлачи није тешко закључити, ако се има у виду да неки хашки оптуженици са Косова били и те како умешани у страдање и убијање Срба“.